

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-07768
Otsuse kuupäev 28.09.2026
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Osaühing EUROPARK ESTONIA (10811490)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija nõue rahuldamata.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Kaupleja määras 28.04.2026 tarbija sõidukile leppetrahvi nr 1352 8042 6090 2105 summas 50 eurot või hilisemal tasumisel 70 eurot parkimise eest selleks mitte ettenähtud kohale Ülemiste Põhja-Lõuna tasulises eraparklas Tallinnas. Tarbija esitas kauplejale leppetrahvi määramise kohta vaide paludes leppetrahvi tühistada. Kaupleja vaiet ei rahuldanud, tarbija sellega ei nõustunud. Tarbija soovib tuvastada, et leppetrahv nr 1352 8042 6090 2105 on määratud ilma aluseta ning et tarbijal ei tekkinud selle alusel rahalist kohustust.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu. Tarbija ei parkinud sõidukit parkimisalale, vaid tema sõiduk asus praktiliselt pöördel ja kõrge haljastuse taga, tarbija sõiduk tekitas selget ohtu parklasse parempöörte tegevatele sõidukitele. Tarbija rikkus liikluseaduse sätteid, seetõttu oli kaupleja poolt määratud leppetrahv põhjendatud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue ei kuulu rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi võib võlasuhe tekkida lepingust. VÕS § 8 lg 1 kohaselt on

leping tehing kahe või enama isiku (lepingupooled) vahel, millega lepingupool kohustub või lepingupooled kohustuvad midagi tegema või tegemata jätma. Antud vaidlus puudutab sõiduki parkimist tasulises parklas. Riigikohus selgitas tsiviilasja nr 3-2-1-82-16 otsuse p-s 22, et tasulises parklas parkimise kohta sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes, kus tasulise parkimise korraldaja (üürileandja) võimaldab parkimist vajava sõiduki juhil (üürnik) kasutada tasu eest parkimisala. Parkimisel sõlmitakse leping hetkel, kui sõiduk siseneb tasulise parkimise alale. Parkimise kohta sõlmitud lepingust tulenevaid üürileandja õigusi ja kohustusi omab parkimise korraldaja, antud juhul kaupleja.

Pooled vaidlevad selle üle, et kas tarbijal on kaupleja ees lepingust tulenev kohustus tasuda parkimiskorralduse nõuete rikkumise eest määratud leppetrahvi.

Tarbija asjaoludel ta nõustus, et ta ei parkinud sõidukit parkimisalal pidevjoonte vahele. Kuid tarbija leiab, et temal oli olemas kehtiv parkimisluba ja see asukoht, kuhu ta sõiduki parkis, vastas parkimise võimalusele seetõttu, et: vahetult enne sõiduki parkimise asukohta on märk, mis tähistab EP90 parkimise ala algust; umbes 10-15 meetri kaugusel auto suhtes otsesuunas teisel pool teed asub EP90 parkimise ala lõppu märgistav märk; umbes 10 meetri kaugusel sõiduki ees samal pool teed asub parkimise keelu märk, mis märgistab, et alates sellest märgist on parkimine keelatud välja arvatud parkimisloaga; sõiduk pargitud parkimiskohtadest üle tee ning seal puudus keelav teekattemärgistus. Kaugus lähimast üle tee olevast autost oli umbes 8 meetrit; teisel pool teed olevate parkimiskohtade kõrval ning parkimise keelu tähistas kollane teekattemärgistus, tarbija ei saanud aru, et kuna sõiduki parkimise asukohas kollane teekattemärgistus puudus, et seal on parkimine keelatud. Kogumis tarbija leidis, et parkimist lubavate märkide olemasolu ning parkimist keelavate märkide puudumine olid eksitavad ning tekitasid olukorra, kus nii tarbijale jäi mulje, et seal kohas tohib parkida.

Kaupleja asjaoludel parkis tarbija sõiduki selleks mitte ettenähtud kohta, tarbija rikkus mitmeid liikluseaduse sätteid, sh: LS § 14 lg 2 kohaselt peab iga liikleja, liikluse korraldaja ja muu isik järgima liiklusalaste õigusaktide nõudeid, olema liikluses hoolikas ja ettevaatlik ning tagama liikluse sujuvuse, et vältida ohtu ja kahju tekitamist. LS § 20 lg 1 sätestab, et juht ei tohi peatada ega parkida sõidukit nii, et see võib sulgeda teiste sõidukite liikluse sissesõiduks või väljasõiduks hoovi, garaaži, õuealale ja teega külgnevale alale ega takistada jalakäija liikumist ülekäigurajal ja ristmikul kõnniteede kulgemise suunas. LS § 14 lg 7 ja § 16 lg 1 sätestatud, mille kohaselt ei tohi keegi oma tegevusega või tegevusetusega ohustada või takistada liiklust. Samuti LS § 21 lg 2 p-i 5, mis sätestab, et sõidukit ei tohi peatada kohas, kus peatatav sõiduk teeb võimatuks teiste sõidukite liikumise või takistab jalakäijaid. Sama sätte lg 4 p 1 kohaselt ei tohi parkida kohas, kus ei tohi sõidukit peatada. Tarbija parkis sõiduki liikluseaduses sätestatud parkimiskeelu rikkumisega väljaspoole joontega tähistatud parkimisala, tema sõiduki asukoht tekitas selget ohtu parklasse parempöört tegevatele sõidukitele. Seetõttu oli leppetrahvi määramine õiguslikult põhjendatud.

Komisjon analüüsis poolte väiteid. VÕS § 158 lg 1 kohaselt on leppetrahv lepingus ettenähtud lepingut rikkunud lepingupoole kohustus maksta teisele poolele lepingus määratud rahasumma. Leppetrahvi määramise eelduseks oli tarbija poolt parkimislepingu tingimuste rikkumine. Komisjon kontrollis lepingutingimuse rikkumise esinemist ning tuvastas komisjonile teatavaks tehtud asjaolude alusel tarbija poolt rikkumise.

Komisjonile esitatud fotodelt ja skeemidelt on näha, et tarbija parkis sõiduki ühekordse

pidevjoonega tähistatud parkimiskohtade vastas üle tee, tarbija sõiduk asus väljaspool pidevjoontega tähistatud ala. Komisjon tuvastas, et fotodelt on näha parkimisala tähistamine järgmiste märkidega: märgiga 575a „Parkla“, milline osutab sõidukitele ettenähtud parkimispiirkonnale; märgiga 578a „Tasuline parkimine“ osutas, et märgiga 575a tähistatud parklas on tasuline parkimine; teekattemärgisega 911 „Ühekordne pidevjoon“, milline tähistab parkimiskohti.

Antud juhul tuleb arvesse võtta, et kaupleja korraldab tasulise parkimise alal nii parkimist kui ka sõidukite liikumist, kauplejal lasub kohustus tagada juurdepääs erinevate mõõtmatega sõidukitele, sealhulgas päästesündmustega seotud sõidukitele, seetõttu on põhjendatud, et parkimisalal asuvatel teosadel ei või parkida. Tarbija väitel ei seganud tema sõiduki asukoht liiklust ega jalakäijad, samuti ei seganud teisi sõidukeid manöövri tegemisel, kuna sõiduk asus pöördekohast umbes 7 meetri kaugusel. Kuid tarbija ei ole oma väiteid tõendanud, tarbija ei ole esitanud asjatundja või eksperdi arvamust, millise kohaselt pöördekohast ca 7 meetrit asuv sõiduk ei seganud teisi sõidukeid, sh ei oleks seganud ka pääste- ega teisi operatiivsõidukeid.

Komisjon analüüsis poolte väiteid ja leidis, et kaupleja on põhjendanud leppetrahvi määramist. Liiklusseadus ja teekattemärgistused kehtivad ka tasulise parkimise alal, liikleja peab teadma ja tundma liiklusreegleid ja järgima märgistust ka eraparklas. Antud parkimisalal olid parkimiskohad ühekordse pidevjoonega tähistatud ning iga mõistlik sõidukijuht oleks saanud üheselt aru, et sellel parkimisalal võib parkida üksnes pidevjoonte vahele. Tarbijal oli õigus parkida vaid ühekordse pidevjoonega tähistatud parkimiskohale, kuid tarbija seda kohustust ei täitnud. Tarbija parkis sõiduki parkimisala vastas olevale teosale, kus tema sõiduk võis takistada teiste sõidukite liiklust. Tarbija rikkus parkimislepingut.

Kaupleja poolt tarbijale määratud leppetrahv tuleneb parkimislepingust ja on põhjendatud. Leppetrahvi tühistamiseks puudub alus. Komisjon jätab tarbija nõude rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/